

Юмрукъ-чалъ въ бури.

ната се присъединило къмъ карловскитѣ войници и се преселило въ тѣхната казарма. Но постоянно тжгувало за планината. И всѣки пжтъ, когато чувало сборната тржба на туриститѣ, прескачало оградата на своето ново жилище и радостно се присъединявало къмъ излетната група. Ние тржба нѣмахме и шумъ не вдигахме около нашето пжтуване. Но умното куче ни позна, че сме туристи, разбра въ кой хотелъ ще ношуваме и рано сутринъта ни чакаше предъ портата. И безъ всѣкаква покана, тръгна съ насъ, като старъ познайникъ...

Непрогледни мъгли забулватъ планината. Наоколо нищо не се вижда. Вървимъ напѣрица — право нагоре и на северъ. Планината е още пуста. Рано е за пастиритѣ, които още държатъ стадата си по низкитѣ планински склонове.

Високомѣрътъ ми показва, че сме вече близко до челото на Равни-чалъ. Скоро достигнахме на северъ равнина. Това е именно нашата първа задача. Намѣрихме една малка и обрасла съ трева планинска пжтеч-